

ва. Той тръбва да се изучава въ всичкото свое разнообразие. Когато Духът дъйствува въ ума, въ сърцето и въ волята на човека, тръбва да се изучаватъ законите, при които Той дъйствува. Защото, ако вие не разбирате законите и едновръменно поставите въ ума си два елемента, еднакви по сила, тъ ще произведатъ въ васъ противоположна реакция, която може да ви разруши. Ако едновръменно поставите въ ума си двѣ еднакво силни идеи, тъ ще произведатъ въ душата ви умраза. Ще ви приведа слѣдния простъ примѣръ: когато нѣкоя красива мома дружи съ грозни моми, тя е доволна отъ положението си, защото красивите момчи обикналятъ само нея. Язи ли се въ обществото ѝ мома, по-красива отъ нея, тя става недоволна, и въ душата ѝ се заражда умраза къмъ хубавата мома, защото тя отнима половината отъ красивите момчи. Двѣтъ хубави моми не могатъ да живѣятъ добре помежду си, защото и двѣтъ иматъ положителенъ, творчески характеръ. Всѣка красива мома или момъкъ иматъ желание да взематъ богатството на своя страна. Всички богати, всички силни хора, всички управляващи сѫ положителни.

Добръ е хората да бждатъ положителни, но между тѣхъ всѣкога ще се явява споръ. Има една страна въ живота, дѣто не се явява споръ. Тя е мекиятъ елементъ — Любовъта. Когато говоримъ за Любовъта, разбираме тази сила, именно, която внася животъ. Само Любовъта може да внесе животъ. Ако при сегашнитъ условия Духът дойде въ човека, Той не може да внесе животъ, но внася знание, сила и интелигентностъ. Когато Духът дойде у човека, той започва да страда повече, отколкото по-рано и казва: „Зашо ми тръбваше да свърша университетъ? По-рано, като овчарь, положението ми бѣше по-добро. Сега, този ме подтикне на една страна, онзи на друга“. Този човекъ има вече по-голѣмо мнѣніе за себе си, по-голѣми стремежи и изисквания, вслѣдствие на което става по-недоволенъ отъ живота. Кое е по-хубаво: да бж-